

Β΄ ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΗΣ ΓΡΑΦΙΣΤΙΚΗΣ ΕΚΦΡΑΣΗΣ

4. ΣΥΝΘΕΤΙΚΗ ΑΝΤΙΘΕΣΗ ΚΑΙ ΕΜΦΑΣΗ

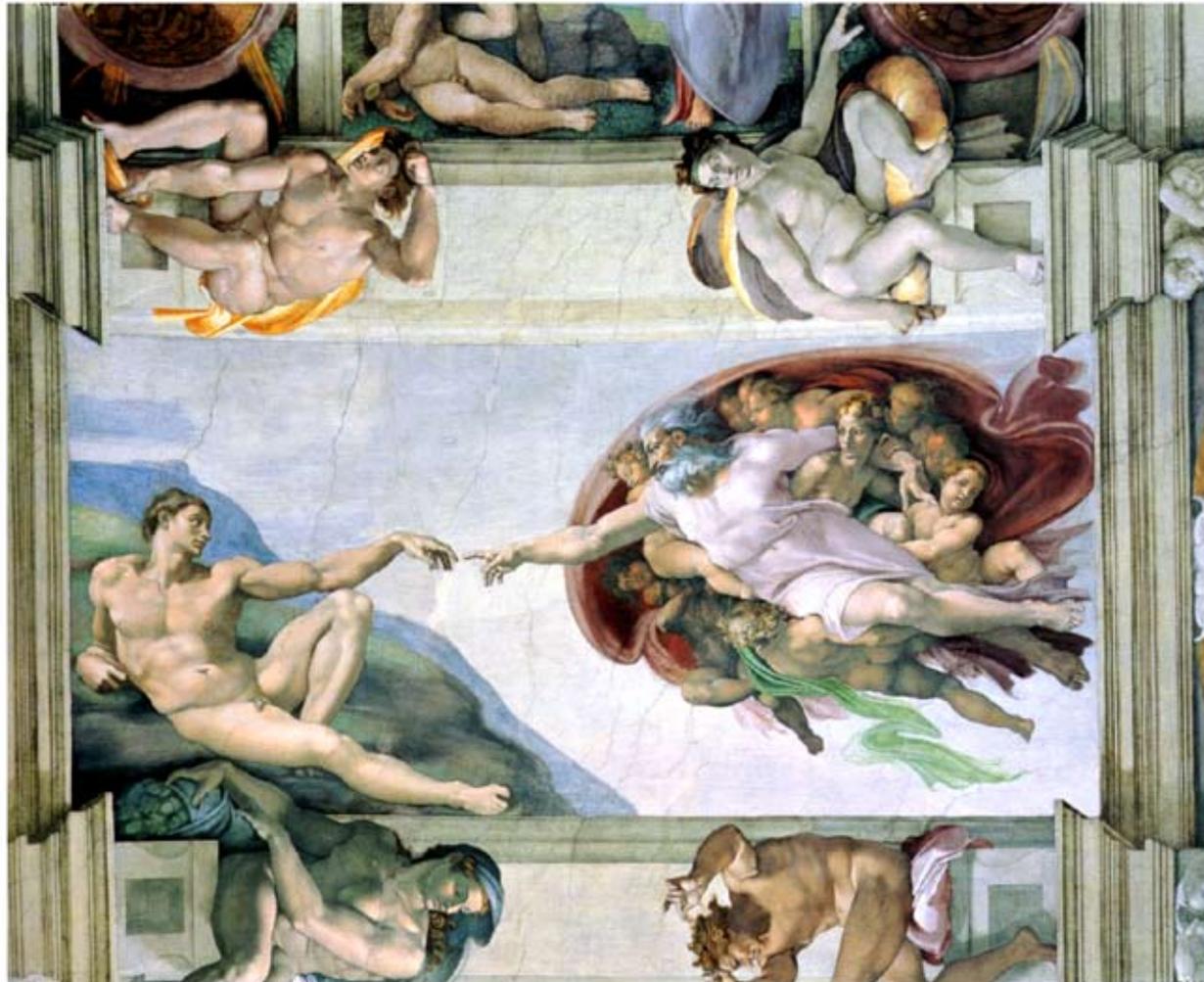

Στις πολύπλοκες συνθέσεις πολλά διαφορετικά στοιχεία χρησιμοποιούνται για την ιεράρχηση της σειράς παρατήρησης από τον θεατή. Ο καλλιτέχνης χρησιμοποιεί μια ποικιλία τεχνικών για να καθορίσει τη σχετική δύναμη παρουσίας όλων των αντιμαχόμενων για προσοχή στοιχείων του έργου του. Καθώς στις περισσότερες περιπτώσεις προσπαθεί να επικοινωνήσει ένα μήνυμα ή να εξιστορίσει κάτι είναι απαραίτητο να δημιουργήσει ένα σημείο εστιασμού που συνοδεύεται από συμπληρωματικά στοιχεία που το ολοκληρώνουν και το εμπλουτίζουν.

Για να γίνει αυτό δυνατό χρησιμοποιούμε χαρακτηριστικά όπως η κλίμακα των στοιχείων, ο κυρίαρχος άξονας της σύνθεσης, τις διαφορές τονικότητας και χρώματος μεταξύ στοιχείων, τη χρήση γραμμμάτων και την εγγύτητα ή την απομάκρυνση των στοιχείων μεταξύ τους.

Στο παρελθόν οι εικόνες σπάνιζαν και οι περισσότεροι μόνο στις εκκλησίες μπορούσαν να δουν ζωγραφικές ή γλυπτικές παραστάσεις. Η διάδοση της τυπογραφίας και των χαρακτηριστικών τεχνών αύξησαν σταδιακά την ευκολία των ανθρώπων να παρατηρούν ή να έχουν εικόνες και από τον 20ό αιώνα πλέον η φωτογραφία, ο κινηματογράφος, η τηλεόραση και το διαδίκτυο έχουν πλέον κατακλύσει τους ανθρώπους με εικονικά μηνύματα που προσπαθούν να κερδίσουν την προσοχή τους συνεχώς.

Η συνθετική ικανότητα του σχεδιαστή κρίνεται όταν καταφέρνει να διαμορφώσει τη γρήγορη μετάδοση και την εύκολη κατανόηση του μηνύματος που επιδιώκει μέσα από το ψυχολογικό περιβάλλον που ο ίδιος δημιουργεί και περιγράφει.

Η αντίθεση της τονικότητας και του χρώματος

Ένα από τα σημαντικότερα εργαλεία που έχει στη διάθεσή του ο καλλιτέχνης είναι το φως και ο τρόπος που θα επιλέξει να το αποδώσει στη σύνθεσή του. Η διαφορά που έχει το φως στο εξωτερικό περιβάλλον και στον εσωτερικό χώρο δίνει τη δυνατότητα να διαμορφωθεί διαφορετική περιγραφή του θέματος. Η επιλογή μεταξύ χαμηλού ή δυνατού φωτισμού μπορεί επίσης να αλλάξει τις ισορροπίες που διαμορφώνουν το κεντρικό σημείο εστιασμού μέσα από την ισχυρή αντίθεση που τα σχήματα θα αποτυπώνουν.

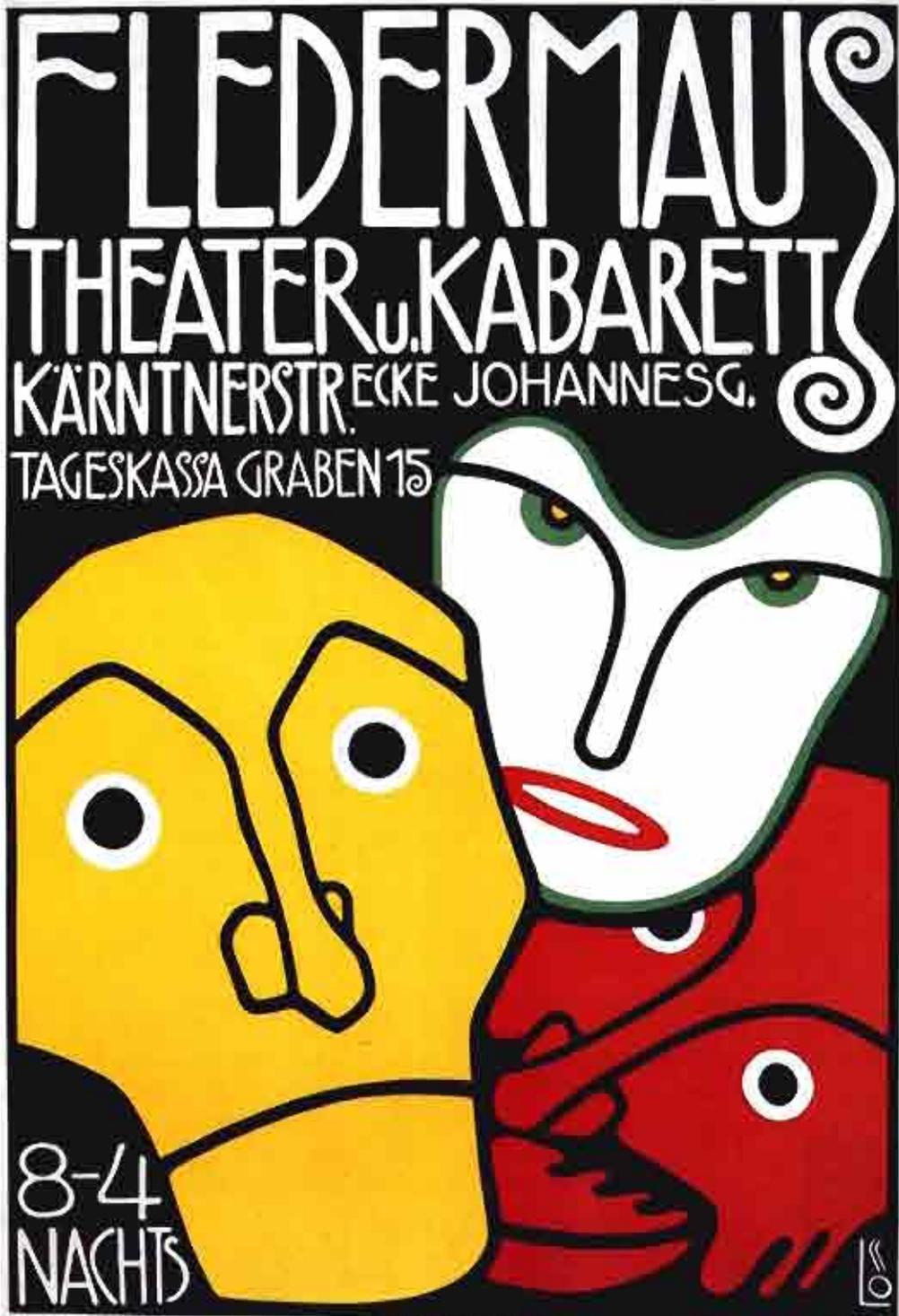
Τον ρόλο της τονικότητας μπορεί το ίδιο καλά να παίξει το χρώμα και η σωστή επιλογή του στη δημιουργία αντίθεσης ή εγγύτητας που θα επικουρεί την απόδοση του μηνύματος. Μία φωτογραφία καταγράφει όλη την οπτική πληροφορία του θέματος και συχνά χρειάζεται επεξεργασία (στο εργαστήριο ή ψηφιακά) για να αναδειχθεί το θέμα. Ο σχεδιαστής όμως πρέπει να γνωρίζει ποια είναι τα σημαντικά χαρακτηριστικά και ποια όχι όταν προσπαθεί να αποδώσει ένα πρόσωπο, ένα αντικείμενο ή ένα τοπίο ώστε να ενδυναμώσει την πρόσληψη του μηνύματος από τον παρατηρητή.

DIE-WOCHE - nicht vergessen!

FLEDERMAUS
THEATER u. KABARETT
KÄRNTNERSTR. ECKE JOHANNESG.
TAGESKASSA GRABEN 15

8-4
NACHTS

LO

The poster features three stylized faces in a cubist style. The top face is white with green eyes and a red mouth. The middle face is yellow with large white eyes and a black nose. The bottom face is red with a white eye. The background is black. The text is in white, with 'FLEDERMAUS' in a large, decorative font. The bottom left corner has '8-4 NACHTS' and a small 'LO' logo in the bottom right corner.

Celebrate
the fashion icon of
all time!

little black dress

Brighton Museum
& Art Gallery

1 December 2007 to
1 June 2008

FREE ADMISSION

Η διαφοροποίηση ενός στοιχείου

Το διαφορετικό πάντα έλκει την προσοχή μας και ένας από τους ευκολότερους τρόπους να δημιουργήσουμε έμφαση είναι να απομονώσουμε κάποιο στοιχείο της σύνθεσης από τα υπόλοιπα είτε απομακρύνοντας το ή δίνοντάς του κάποια συμβολική ιδιαιτερότητα. Το ίδιο ισχύει και για τα τυπογραφικά στοιχεία μιας σύνθεσης όπου το μέγεθος, το χρώμα ή η διαφορετική γραμματοσειρά μπορούν να δώσουν την αναγκαία έμφαση.

Η απομάκρυνση ενός στοιχείου από το περιβάλλον του μπορεί να γίνει με την αποκοπή του (με ψαλίδι ή ηλεκτρονικά) ώστε να τοποθετηθεί σε όποιο σημείο του συνθετικού χώρου κρίνουμε αναγκαίο. Η πρακτική αυτή χρησιμοποιείται συνεχώς στη γραφιστική σύνθεση, όπου η αφαιρετική χρήση εικόνων και γραμμάτων υπήρξε πάντοτε αποτελεσματική.

Για την απομόνωση δεν απαιτείται αυξημένη απόσταση ενός στοιχείου από τα υπόλοιπα, αλλά συνήθως αυτό επιτυγχάνεται με τη βοήθεια πιο ανεπαίσθητων εργαλείων όπως η κλίμακα των σχημάτων, η χρωματική σχέση ή αντίθεση, αλλά και νοηματική-ψυχολογική διαφοροποίηση του θέματος. Η θέση και η σχετική κατεύθυνση/ διαδρομή που θα ακολουθήσει ο παρατηρητής της σύνθεσης είναι επίσης ιδιαίτερα σημαντική για την επικοινωνία του μηνύματος. Σκοπός πάντοτε είναι να επιτυγχάνουμε μια ολοκληρωμένη σύνθεση, όπου ο παρατηρητής θα ανακαλύπτει μόνος του τη διαδρομή και το μήνυμα ώστε να του δημιουργείται η αίσθηση συμμετοχής στον σχεδιασμό του καλλιτέχνη.

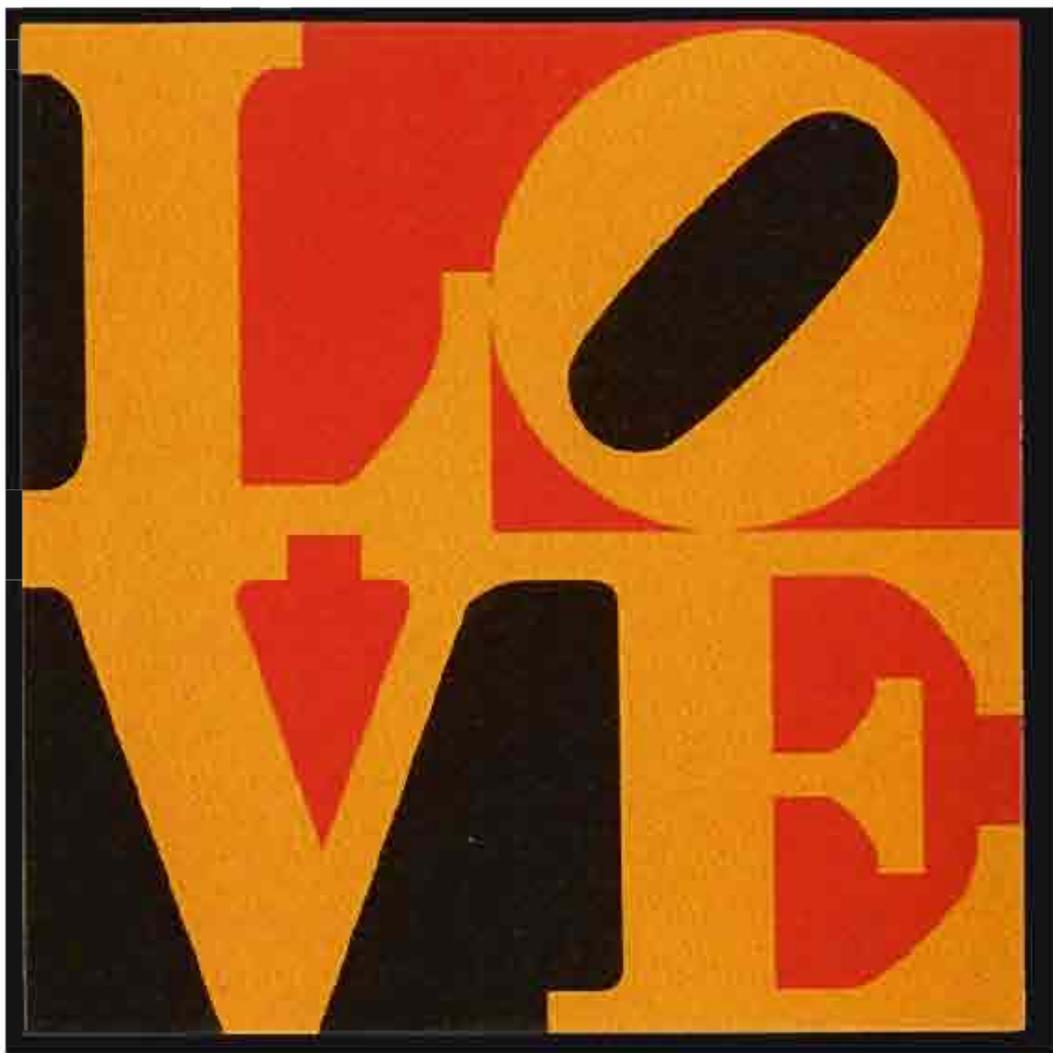

FRANK SINATRA · ELEANOR PARKER · KIM NOVAK

THE
MAN
WITH
THE
GOLDEN
ARM

A FILM BY OTTO PREMINGER

With Alfred Drake, Susan Williams, Robert Strauss, John Conte, David McCardie, George E. Stone, George Mathews, Lucille Bremer, Anita Marjot, Shirley Rogers, Betty Morris
Screenplay by Walter Newman & Louis Meltzer, From the novel by Helen Algier, Music by Elmer Bernstein, Produced & Directed by Otto Preminger, Released by United Artists

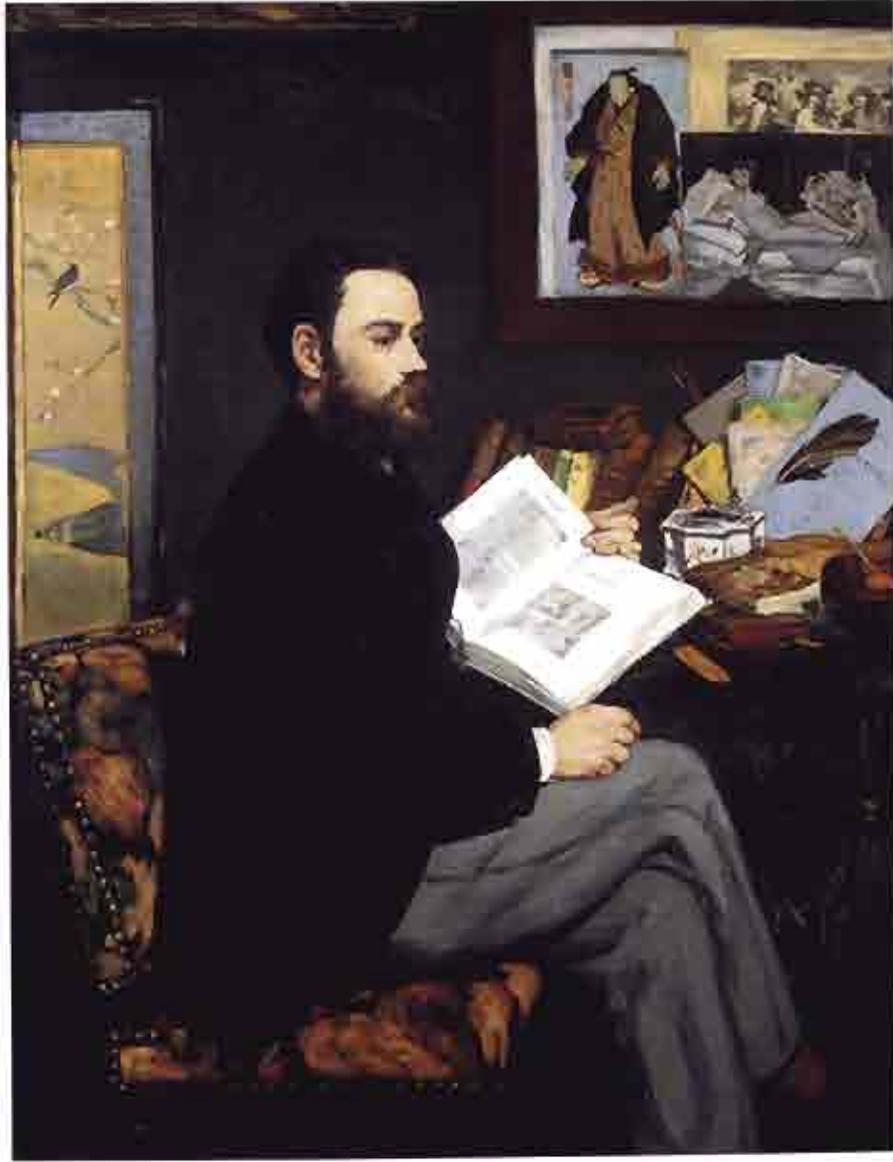

Η παρουσία και η έλλειψη σημείου εστιασμού

Η οργάνωση της σύνθεσης στηρίχθηκε σε μεγάλο βαθμό από την απλή αλλά ισχυρή τάση να εστιάζουμε την προσοχή μας στο κέντρο του οπτικού μας πεδίου και να αντιλαμβανόμαστε τον κόσμο μέσα από τη συμμετρία. Έως τα μέσα του 19ου αιώνα το κύριο θέμα σχεδόν κάθε ζωγραφικού ή χαρακτηριστικού έργου τοποθετείτο από τον καλλιτέχνη στη μέση του πίνακα και στοιχεία όπως η προοπτική, η συμμετρία και τα δευτερεύοντα στοιχεία υποστήριζαν αυτή την αίσθηση του παρατηρητή πως βρίσκεται στο καλύτερο δυνατό σημείο παρακολούθησης.

Η εφεύρεση της φωτογραφίας και η αποδέσμευση των καλλιτεχνών να αναπαράγουν τον πραγματικό κόσμο ελευθέρωσε γρήγορα και τη συνθετική αντίληψή τους. Σε αυτό βοήθησε και η ανάπτυξη των διακοσμητικών τεχνών (ύφανση, ξυλογλυπτική, χρυσοχοΐα, βιβλιοδεσία κ.ά.) που η αναπτυσσόμενη αστική τάξη αναζητούσε στα προϊόντα που αγόραζε. Η περιγραφή του εκάστοτε θέματος μπορούσε πλέον να επικεντρώνεται σε ενδιαφέροντα διαφορετικά από την απλή αφήγηση και η μελέτη της φόρμας, του φωτισμού, της υφής, της θεματικής επανάληψης απέκτησε συχνά προτεραιότητα. Η περιγραφή πανοραμικών συνθέσεων χωρίς κεντρικό σημείο εστιασμού όπως στα έργα του Hieronymus Bosch, ή κάποιων γιαπωνέζων χαρακτών άρχισε να επαναλαμβάνεται όλο και συχνότερα στην ευρωπαϊκή τέχνη του 20ού αιώνα και κορυφώθηκε με την εμφάνιση της αφηρημένης ζωγραφικής. Στη γραφιστική η έλλειψη εστιασμού υπήρξε πάντοτε χρήσιμη στη δημιουργία διακοσμητικών εφαρμογών ή του περιβάλλοντος χώρου από όπου το μήνυμα αναδύεται ισχυρό.

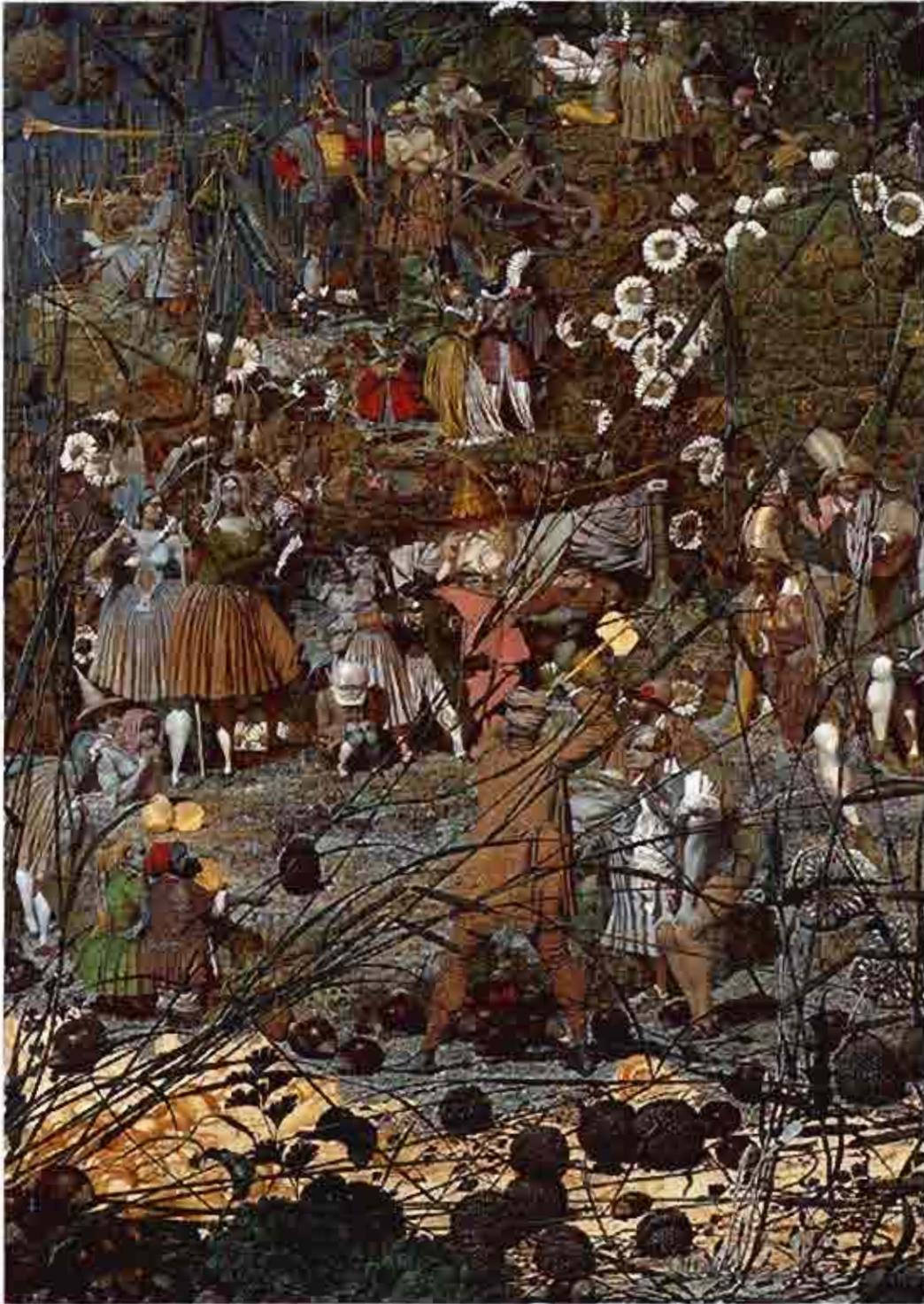

DE DR dA dA 3

Jakob (Theater) 1920

DR MALIK-VERLAG BERLIN ABTEILUNG

RICHARD HUELSENBECK

DADA SIEGT!

Schwarz-Rot-Gold

EINE BILANZ
DES DADAISMUS

DER MALIK-Verlag, Abteilung Dada

Berlin 1920

SEPARATION OF THE "K"

MM

AOPKHES

AOPKHES
AOPKHES

14

06270M

AOPKHES

AOPKHES
AOPKHES
AOPKHES?

000

VS

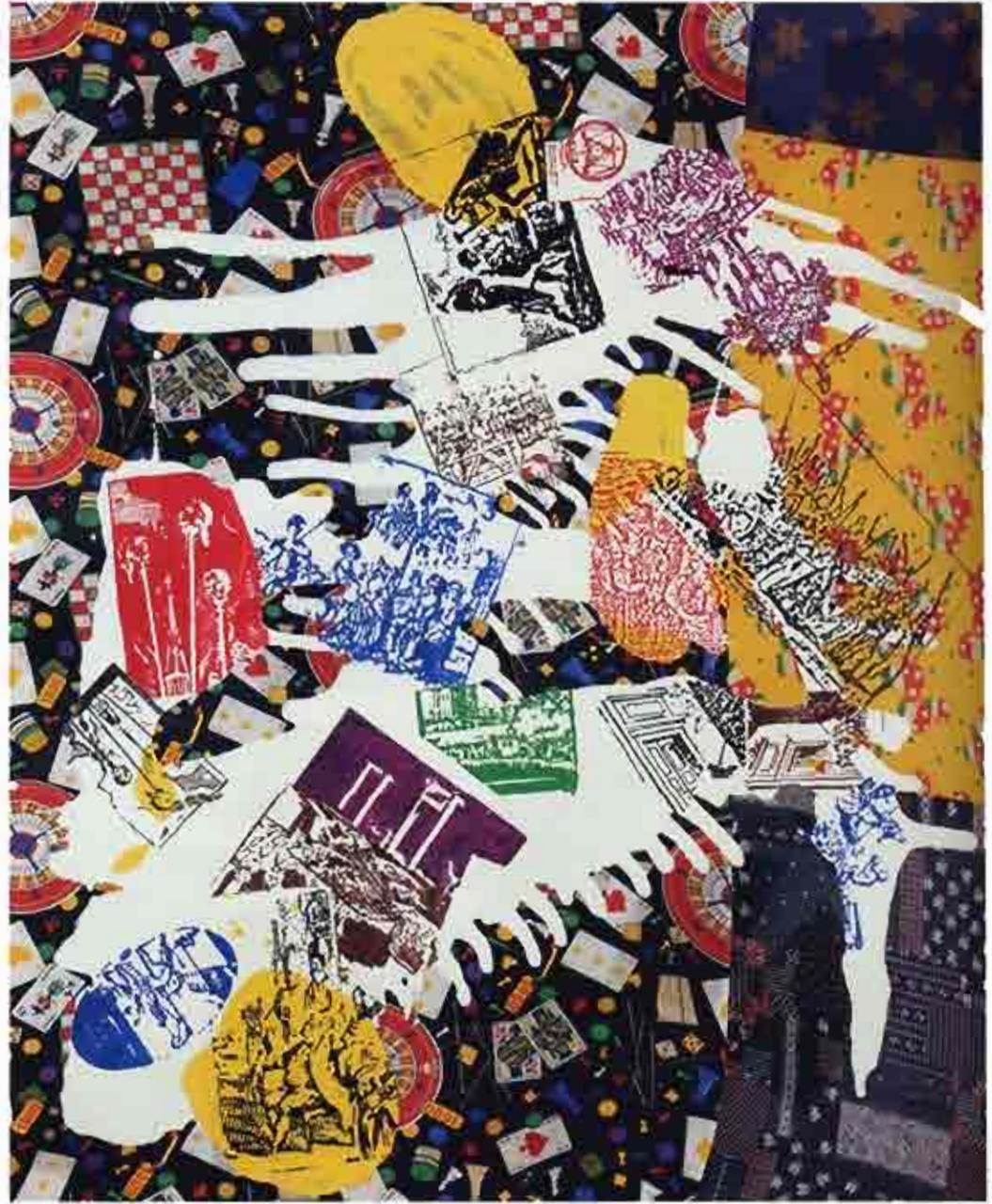
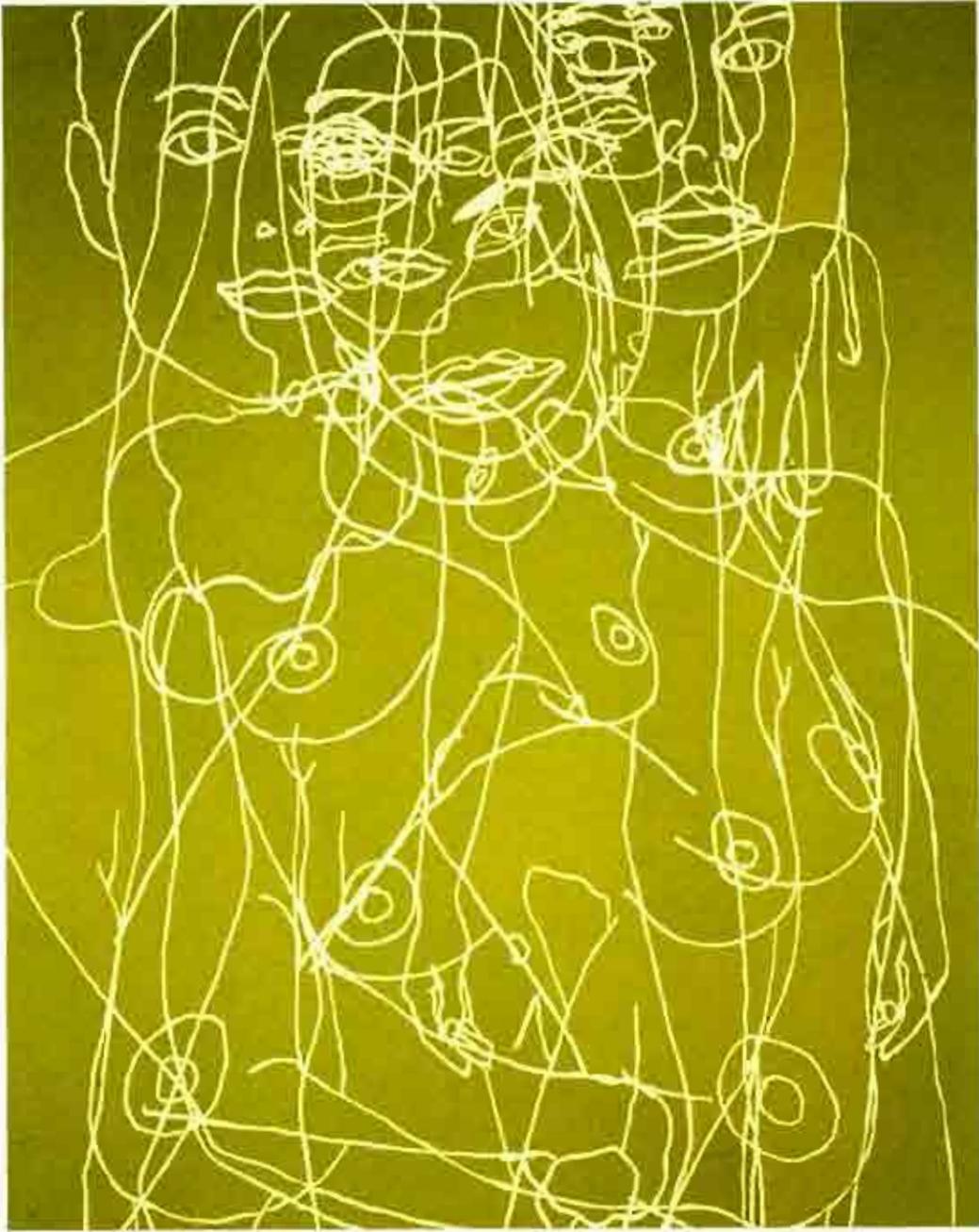
DISEASE CULTURE

DISEASE CULTURE?

Ine lig und
Ruedi
Willis au
Rathaus
25. Aug-
2. Sept '01

